

πατριάρχης τῆς φυλῆς ἤρχισε νὰ διαλέγεται μετὰ τῶν γυναικῶν.

Ἀφ' οὗ δὲ μετ' ὀλίγον ὁ ὑπηρέτης κομίτας ἀγκάλην φρυγανῶν ἀναψεν εὐθὺς· πῦρ, παριτήρησα κατὰ πρῶτον τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τοῦ φυλῶν ἐκείνου καταγωγίου. Συνέκλειτο δὲ ἐκ τριῶν στείων χαράκων ὀκτὼ ποδῶν ὕψους, ἐπὶ τῆς ἀκρας τῶν ὁποίων ἐκτείνετο δοκὸς, τὸ δὲ ὄροφος ἐστεγάζετο ὑπὸ δέρματος γουανάκου συν- ἐρράμμενου δ' ἂν νεύρων στρουθοκαμήλου· ἐπειδὴ αὐτὰ χρησιμεύουσιν ὡς κλωστή τῶν Παταγόνων. Ὀλίγοι φροντίζουσιν οἱ ἀρχιτέκτονες αὐτῶν τῶν βαρβάρων περὶ καπνοδόχης· ὅθεν ὁ καπνὸς μόλις εὐρίσκων διεξέρχον ἐκ μικρῶν τινῶν τρυπῶν, ἣ διαχωρημάτων στρέφεται πάντοτε ἐντὸς τοῦ καταλύματος, ὥστε ὄμματα, ῥίνες καὶ πνεύμονες ἐξίσου ἐνοχλοῦνται. Ἐλπίζων νὰ ἀπαλ- λῶ ἐκ τοῦ κακοῦ τούτου ἐπιπτον πρηγῆς κατὰ γῆς· ἀλλὰ καὶ τότε ἐκινδύνεον νὰ πνιγῶ.

Ὀλίγω ὕστερον ἡ προκατασκευὴ τοῦ δειπνοῦ εἰλκυεν ὅλην τὴν προσοχήν μου. Μία ἐκ τῶν τεσσάρων γυ- ναικῶν τοῦ φυλάρχου εἶχε τὴν ἐπιμέλειαν τῶν μαγει- ρικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἦσαν ὁμολογουμένως ἀπλού- στατα καὶ αὐτοσχέδια, ὡς καὶ ἡ τράπεζα καὶ τὸ ἐστιατόριον. Ἐνέδρευον κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν νὰ ἰδῶ τὰ ὦτά, τὸ δόειον κρέας καὶ τὰ πτηνὰ, τῶν ὁποίων ἡ ἐπα- ρτος ἐπιθυμία καὶ ἡ ψευδὴς ὑπόσχασις εἰλκυεν τοὺς συνεταίρους μου ἔξω τῶν λέμβων καὶ ἀπέληξαν εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μου. Πόσον ἡπατήθην! Τὰ λιχνεύματα πάντα, ἂν ὑπῆρχον, διαιτηρήθησαν ἀφ' ἑαυτῶν, δὲ ἡ γράττα μάγισσα εἰλκυεν εἰς τὰ κάτω κρεμάμενον ἐν χαράκῳ τινος τὸν μηρὸν ἀγρίου ζώου, ἴσως κυνός, ἢ γουανάκου (ἡ φαντασία ἐδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ ὅτι ἦτο) καὶ ἀφ' οὗ διὰ μαχαίρας χαλκίνης διεμέριζεν αὐτὸν εἰς πολλὰ τεμάχια, ἔπειτα διὰ διχαλωτοῦ τινος ξύ- λου λαβούσα ἕκαστον αὐτῶν ἐκάπνισεν ἐμπροσθεν τοῦ πυρός. Ἡ τοιαύτη ὀπτησις ἦτο βεβαίως ἀτελής· ἀλλ' ἡ πάμπορος ὄρεξις τῶν συνδαιτυμόνων ἤρκειτο, οὕτε ἐδύνατο νὰ περιμείνῃ πολὺ. Ὅθεν παρατεθέντος τοῦ ἐδέσματος πάντες ἤρχισαν, ὡς συνήθως, νὰ καταβρο- χθίζωσιν, ἔρριψαν δὲ καὶ πρὸς ἐμὲ ἐν μέρος. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐγγίσωσιν οἱ ὀδόντες μου ὡμὰς καὶ σαπρὰς ἐν ταυτῷ σάρκασι! Τοῦτο παρατηρήσας ὁ γέρον μετ' ἡρώτησεν Ἰσπανιστὶ· διατὶ δὲν ἔτρωγον ἐκ τοῦ καλοῦ αὐτοῦ κρέατος; Περιετὶν νὰ εἰπῶ ὅτι ὀλίγον γινώριζον τὴν Ἰσπανικὴν, σταχυολογήσας δὲ μόνον ὡς ἐν παρόδῳ τινὰς λέξεις εἰς τοὺς λιμένας τῆς μεσημβρι- νῆς Ἀμερικῆς εὕρισκον ὅτι τὰ κορακιστικά τοῦ Πατα- γόνος ἐμακρύνοντο πολὺ τῶν κανόνων τῆς Καστιλλια- νῆς γραμματικῆς. Ἐπειδὴ ὅμως εἶδον ἐπιμένοντα καὶ ἐξαπτόμενον τὸν γέροντα, φοβούμενος δὲ ἀπαίσια παρα- χολουθήματα τῆς ἀνακατήσεώς του, ὑπήκουσα εὐπει- θῶς καὶ ἀπεπειράθην νὰ दाγκάσω καὶ ἐγώ. Ὁμολο- γῶ δὲ ὅτι ἡ γούσις τοῦ ἀνωλύμου ἐκείνου κρέατος δὲν μοὶ ἐφάνη ὅσον ἐροῦσθην· ὡς ἐκ τῆς θείας δυσά- ρετος. Μετὰ τὸ δειπνόν κρέας Ἰσπανικοῦ βοὸς βυθι- ζόμενον εἰς ἀσκὸν μετεδίετο ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα. Καὶ τὸ ποτὶν δὲ τοῦτο ἦτο ναυτιώδης· ἀλλ' ἔπρεπεν ἐξ ἀνάγκης νὰ ὑποφέρω.

Τούτων γενομένων ἀνεμηρύκισον κατὰ νοῦν θλίβε-

ρὰς ἰδίας, διαλογιζόμενος τὴν ἐρήμωσίν μου, τὴν ὀλί- γην πιθανότητα τῆς ἀπολυτρώσεώς μου, τὰς στριβλώ- σεις, ὅσας ἦτο πεπωμένον νὰ ὑποφέρω, καὶ τὸ ἀθλῶν τοῦ σκοποῦ τῶν ὁμοφάγων ὡς πρὸς ἐμὲ. Ἐν τῷ μετ- ταῦθ δὲ τούτῳ μετ' ἐδόθη καὶ ἡ ἀναγκαία στρωμνὴ πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς νυκτός· ἦτο δὲ αὕτη παλαιὸν δέρμα γουανάκου, ἔχον 2 1/2 ποδῶν τετραγωνικὸν διάμε-τρον.

Ἡ πνιγρὰ ἀτμοσφαῖρα ἐπληρώθη ἔπειτα ὑπὸ τοῦ καινοῦ βόγγου τῶν κοιμημένων· μόνον δὲ ἐγὼ ἔμεινον ὄμπνος· ἐπειδὴ διελογιζόμην ἂν ἦτο δυνα- τὸν οὐμόνον νὰ δραπτείσω ἀπὸ τοῦ ἀντροῦ ἐκείνου τῶν Κυκλώπων, ἀλλὰ καὶ νὰ εὕρω τὸν δρόμον τοῦ αἰγιαλοῦ. Καὶ τούτων δὲ δοθέντων, μήπως εἶχόν τινα βεβαιότητα νὰ εὕρω αὐτοὶ λέμβον, διὰ νὰ μακρυνθῶ ἐκ τῆς καταράτου ἐκείνης γῆς; Ὡς νὰ κρυφθῶ ἐν τοσούτῳ. Οἱ Παταγόνες ἐμελλον νὰ με καταδιώκωσιν ὡς κυνηγοὶ ἅμα ἐφεγγεν, ἐκὶς δὲ τούτου, οὕτε δένδρα, οὕτε θάμνους ἀπήντησα καθ' ὁδόν.

Ταῦτα σκεπτόμενος καὶ ἀμηχανῶν περὶ τοῦ πρα- κτεῖν, ἀπεφάτισα νὰ ῥίψω τὸν κύβον. Προσηλώσας λοι- πὸν τὴν ἀκοήν μου διὰ νὰ βεβαιωθῶ ὅτι πάντες ἦσαν βυθιζόμενοι εἰς τὸν ὕπνον, ἐκινήθην ἡσύχως πρὸς τὴν θύ- ραν· ἀλλ' ἔναι καὶ μόνον βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω ἤρκεσε νὰ με πληροφορήσῃ ὅτι ὁ μιαιφὸς γέρον, ἢ διέμενον ἀγρυνος, ἢ κακὸς τις δαίμων τὸν ἐξήγειρε κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμήν. Ἄν ἐπέστρεφον εἰς τὸν τό- πον μου, προδιδομένη ὅθεν προσποιήθην ὅτι περιπατῶ ἡρέμα εἰς τὸ ὑπαιθρον καὶ ἡτίνιζον εἰς τοὺς ἀστέρας, εἴτινες ἦσαν ὀλιγότερον αἰνῆτοι ἐπ' ἐμοῦ, παρ' ὅσον οἱ κατάρτοι ὀρθαλμοὶ τῶν Παταγόνων καὶ τοῦ Λυγ- γέως των. Ἐνόμισα δὲ ἀτραπέστερον τὸ νὰ ἐπανελθῶ εἰς τὴν θέσιν μου, ὅπου εὗρηκα πάλιν ῥιγχόμενον τὸν ἄρχηγόν. Ἀλλὰ περιστρεφὰς εἰς τὸ πνεῦμά μου τὸ αὐ- τὸ ἀδιάλυτον πρόβλημα, ὅτε ὑπάπτειτα ὅτι ἡτὶ πάντες ἐκοιμῶντο, ἀπεπειράθην ἐκ διυτέρου νὰ λειποτακτῶ, καὶ ἔρπων μέχρι τῆς ἐξόδου ὑπῆγον νὰ κρυβῶ ὑπὸ τὸν χόρτον. Δὲν ἡπατήθην ὅμως ὅτι τὸ ζεύγος τῶν κατα- χθονίων ὀμμάτων ἠκολούθει πιστῶς τὰ ἔγχη μου, οὕτε ἦτο δυνατόν νὰ ὑπεκφύγω τὴν προσοχήν των. Μεταξὺ δὲ τούτων ἤκουσα ὡς ὄρυγν πληθους λύκων καὶ ἄλλων τῶν κυνῶν ὕλακτούων με. Ἐπιστρέφων τότε εἰς τὴν καλύβην προσέκοψα εἰς ξύλον μακρὸν, τὸ ὁποῖον ἀρ- πάσας εὐθὺς ἐκίνησα ὡς ὅλον ἀμυντικὸν κατὰ τῶν καταδιωκτῶν μου, ὥστε μετὰ ταύτην τὴν υποχώρησιν ἐμακαρίζομην ὅτι ἠσφαλίσθην ὑπὸ τὴν στέγην.

Ἐκτοτε διάφοροι λογισμοὶ ἐτάραττον τὸν νοῦν μου· ἀλλ' ἀποκαμῶν ἐκ τῶν κόπων ἀπέκοιμήθην περὶ τὴν αὐγὴν, καὶ ὤνειροπόλουν ὅτι ἤμην εἰς τὸ πλοῖον φερό- μενον διαίως κατὰ σκοπέλων. Ἐν τῷ δὲ πάντες οἱ τοῦ πληρώματος ἐταράττουτο διὰ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, ἠγέρθη ὡς ἐξ ἐπιάλτου καταπεπληγμένος.

Ἀφ' οὗ δὲ ἡσύχασα καὶ ἐνόητα πού πραγματικῶς εὕρισκομαι, διανοούμην νὰ καταπίσω τὸν ἄρχηγόν νὰ με φέρῃ αὐθις εἰς τὴν ἀκτὴν. Ἰδὼν τότε τοὺς ἔμπρο- σθεν, ὑπεσχέθην πλειοτέραν ποσότητα καπνοῦ καὶ ρουμιού, αὐτὸς δὲ ἐφάνη ἀπαντῶν ὅτι ἔχει καιρὸν νὰ σκεφθῇ καὶ τὸ πρᾶγμα δὲν κατεπίγει· Ἀλλ' ἐγὼ τοῦναντίον